

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze ⁽¹⁾ (pēdējo reizi grozīta ar Padomes 2006. gada 24. jūlija Direktīvu 2006/69/EK ⁽²⁾), turpmāk tekstā — “Sestā direktīva”, 13. panta B. daļas b) punkts ir interpretējams tādejādi, ka tiesību uz zveju piešķiršana pret atlīdzību uz 10 gadiem nomas līguma veidā, ko noslēguši

1. nekustamā īpašuma īpašnieks, kura īpašuma teritorijā atrodas ūdens klajs, saistībā ar kuru piešķirtas tiesības uz zveju,

2. tiesību zvejojot publiskajā īpašumā esošajā ūdens klajā turētājs,

ir uzskatāma par “nekustamā īpašuma izīrēšanu un iznomāšanu”?

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 221, 9. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar High Court of Justice (Anglija un Velsa) Queen’s Bench Division (Administrative Court) (Apvienotā Karaliste) 2006. gada 9. novembra rīkojumu — pēc Queen’s pieprasījuma lietā Synthon BV pret Licensing Authority, leinteresētā persona: Smithkline Beecham plc

(Lieta C-452/06)

(2006/C 326/84)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (Anglija un Velsa) Queen’s Bench Division (Administrative Court)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Synthon BV

Atbildētājs: Licensing Authority

Leinteresētā persona: Smithkline Beecham plc

Prejudiciālie jautājumi

1. Gadījumā, ja:

- dalībvalsts (turpmāk tekstā — “attiecīgā dalībvalsts”) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada

6. novembra Direktīvas 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā — “Direktīva”) 28. pantu saņem pieprasījumu savstarpēji atzīt tirdzniecības atļauju zālēm (turpmāk tekstā — “Produkts”), kuru ir piešķirusi cita dalībvalsts (turpmāk tekstā — “attiecīgā dalībvalsts”);

— attiecīgā dalībvalsts ir izsniegusi šādu tirdzniecības atļauju saskaņā ar Direktīvas 10. panta 1. punkta a) apakšpunkta (iii) daļā noteikto sāsināto pieteikuma procedūru, pamatojoties uz to, ka Produkts pēc būtības ir līdzīgs citām zālēm, kuras ir atļautas Kopienā pieprasītajā periodā (turpmāk tekstā — “apskatāmais produkts”);

— attiecīgā dalībvalsts piemēro pieprasījuma apstiprināšanas procedūru, kuras laikā tā pārbauda, vai pieprasījums saskaņā ar Direktīvas 10. panta 1. punkta a) apakšpunkta (iii) daļā un 28. pantā noteikto satur nepieciešamos datus un dokumentus, tajā skaitā to, vai nepieciešamie dati saskan ar iesniegtā pieprasījuma juridisko pamatojumu;

(a) vai saskaņā ar Direktīvu un īpaši tās 28. panta noteikumiem, saskaņā ar kuriem attiecīgajai dalībvalstij ir jāpārbauda vai Produkts ir pēc būtības līdzīgs apskatāmajam produktam (neveicot jebkādu patstāvīgu izvērtējumu), var atteikties pieņemt un izskatīt pieprasījumu un neatzīt attiecīgā dalībvalsts izsniegto tirdzniecības atļauju, pamatojoties uz to, ka pēc tās uzskata Produkts nav būtiski līdzīgs apskatāmajam produktam? vai

(b) saskaņā ar Direktīvas 28. panta 4. punktu attiecīgajai dalībvalstij ir pienākums atzīt attiecīgās dalībvalsts izsniegto tirdzniecības atļauju 90 dienu laikā pēc pieprasījuma un novērtējuma ziņojuma saņemšanas, izņemot gadījumu, ja attiecīgā dalībvalsts uzsāk Direktīvas 29. līdz 34. pantā noteiktās procedūras (kas ir piemērojamas gadījumā, ja ir pamats uzskatīt, ka Produkta tirdzniecības atļauja var radīt draudus sabiedrības veselībai Direktīvas 29. panta izpratnē).

2. Ja atbilde uz 1. jautājuma a) apakšpunktu ir “nē” un atbilde uz 1. jautājuma b) apakšpunktu ir “jā” gadījumā, ja attiecīgā dalībvalsts noraida pieprasījumu apstiprinājuma stadijā, pamatojoties uz to, ka Produkts pēc būtības nav līdzīgs apskatāmajam produktam, un tādejādi neatzīst attiecīgās dalībvalsts izsniegto tirdzniecības atļauju vai neierosina Direktīvas 29. līdz 34. pantā noteiktās procedūras, vai attiecīgās dalībvalsts rīcībā, pie augstāk minētajiem apstākļiem neatzīstot attiecīgās dalībvalsts izsniegto tirdzniecības atļauju, veido pietiekami nopietnu Kopienas likumdošanas pārkāpumu saskaņā ar 1996. gada 5. marta apvienoto lietu C-46/93 un C-48/93 *Brasserie du pêcheur SA/Vācijas Federatīvā Republika* sprieduma otro noteikumu? Pakārtoti, kādus apstākļus valsts tiesai vajadzēja ņemt vērā, nosakot vai šāds pārkāpums ir pietiekami nopietns pārkāpums?

3. Ja attiecīgās dalībvalsts lēmums neatzīt attiecīgās dalībvalsts izsniegto tirdzniecības atļauju, kā tas noteikts augstāk 1. jautājumā, ir pamatos ar attiecīgās dalībvalsts vispārējo politiku, ka tās pašas aktīvās sastāvdaļas dažādie sāļi saskaņā ar likumu pēc būtības nevar tikt uzskatīti par līdzīgiem, vai augstākminētajos apstākļos attiecīgās dalībvalsts lēmums neatzīt attiecīgās dalībvalsts izsniegto tirdzniecības atļauju veido pietiekami nopietnu Kopienas likumdošanas pārkāpumu saskaņā ar 1996. gada 5. marta apvienoto lietu C-46/93 un C-48/93 *Brasserie du pêcheur SA/Vācijas Federatīvā Republika* sprieduma otro noteikumu? Pakārtoti, kādus apstākļus valsts tiesai vajadzēja ņemt vērā, nosakot vai šāds pārkāpums ir pietiekami nopietns pārkāpums?

(¹) OV L 311, 67. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Bundesverwaltungsgericht (Vācija) 2006. gada 13. novembra rīkojumu — 01051 Telecom GmbH pret Vācijas Federatīvo Republiku

(Lieta C-453/06)

(2006/C 326/85)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht (Vācija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: 010151 Telecom GmbH

Atbildētāja: Vācijas Republika

Persona, kas iestājusies lietā: Vodafone D2 GmbH

Prejudiciālie jautājumi

Vai var uzskatīt par atbilstošu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pamatpakalpojumiem (pamatdirektīva) (¹) 27. panta 1. teikumam un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un

to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) (²) 7. pantam to, ka valsts tiesībās agrāk ietvertā likuma prasība — aprēķināt savstarpējā savienojuma tarifu, ņemot vērā efektīvas pakalpojumu sniegšanas izmaksas, — ir jāaglabā pārejas periodā, kaut arī Kopienas tiesībās tādas prasības nav?

(¹) OV L 108, 33. lpp.

(²) OV L 108, 7. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Bundesvergabeamt (Austrija) 2006. gada 13. novembra rīkojumu — presetext Nachrichtenagentur GmbH pret 1. Austrijas Republiku (Federāciju), 2. APA-OTS Originaltext-Service GmbH, 3. APA AUSTRIA PRESSE AGENTUR — reģistrēts kooperatīvs ar ierobežotu atbildību

(Lieta C-454/06)

(2006/C 326/86)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesvergabeamt (Austrija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: presetext Nachrichtenagentur GmbH

Atbildētāji: 1. Austrijas Republika (Federācija), 2. APA-OTS Originaltext-Service GmbH, 3. APA AUSTRIA PRESSE AGENTUR — reģistrēts kooperatīvs ar ierobežotu atbildību

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai jēdziens “piešķirot” Direktīvas 92/50/EEK 3. panta 1. punktā un jēdziens “piešķirt” Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai (¹) 8. un 9. pantā ir interpretējams tādejādi, ka tas ietver arī tādas apstākļus, kuros līgumslēdzēja iestāde nākotnē plāno izmantot pakalpojumu sniedzēja, kas ir kapitālsabiedrība, pakalpojumus, ja iepriekš šos pakalpojumus ir sniedzis cits pakalpojumu sniedzējs, kas, no vienas puses, ir vienīgais nākamā pakalpojumu sniedzēja sabiedrības dalībnieks, un, no otras puses, kontrolē nākamo pakalpojumu sniedzēju, dodot tam norādījumus? Vai šādā